

สรุปความเห็นของผู้ประกอบการโดยฉบับเต็มจากการรับฟังความคิดเห็นครั้งที่ 2 เรื่องการพัฒนามาตรฐานการคำนวณอัตราค่าตอบแทนการเชื่อมต่อโครงข่ายโทรคมนาคม

ประเด็นรับฟังความคิดเห็น

1. ประเภททรัพย์สิน อายุทรัพย์สิน และแนวโน้มราคา	2
2. สูตรการคำนวณค่า WACC	9
3. อัตราผลตอบแทนที่ปราศจากความเสี่ยง	10
4. การหาค่าเบต้าของผู้ประกอบการที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ควรใช้ทางเลือกใด	11
5. การหาค่าเบต้าของผู้ประกอบการที่ไม่ได้จดทะเบียนอยู่ในตลาดหลักทรัพย์	11
6. วิธีการคำนวณส่วนชดเชยความเสี่ยง	13
7. วิธีการกำกับดูแลค่าใช้จ่ายการดำเนินงานต่อไปนี้มีเหมาะสมหรือไม่อย่างไร	14
8. วิธีการกำกับดูแลต้นทุนร่วมต่อไปนี้มีเหมาะสมหรือไม่	15
9. แฟคเตอร์การแปลงข้อความหรือข้อมูลให้เป็นข้อมูลเสี่ยง	16
10. แนวทางการยื่นข้อมูลตามแบบฟอร์มที่กำหนด	18
11. ประเด็นอื่น ๆ ที่มีต่อการรับฟังความคิดเห็น	20

1. ประเภททรัพย์สิน อายุทรัพย์สิน และแนวโน้มราคา

ผลการศึกษาของสำนักงาน กสทช. เกี่ยวกับประเภท อายุ และแนวโน้มราคาทรัพย์สินมีความเหมาะสมหรือไม่ กรณีที่ผู้ประกอบการมีความเห็นที่แตกต่าง ให้กรอกข้อมูลลงในตารางเพื่อให้สำนักงาน กสทช. นำไปพิจารณากำหนดเป็นมาตรฐานการคำนวณต่อไป ทั้งนี้อายุทรัพย์สินที่ประเมินใช้อายุทางเศรษฐศาสตร์ (Forward-looking Economic life) เป็นหลักและให้ผู้ประกอบการเสนอแนะแนวทางที่ผู้ประกอบการใช้กำหนดประเภท อายุทรัพย์สิน และแนวโน้มราคา

1.1 ผู้ประกอบการ โทรูมพ์

บริษัทฯ อ้างอิงอายุทรัพย์สินตามผลการศึกษาของบริษัทที่ปรึกษาซึ่งใช้แนวทางการประเมินอายุทรัพย์สินตามหลักเศรษฐศาสตร์ (Economic useful life) โดยใช้วิธีการเปรียบเทียบอายุทรัพย์สินจากข้อมูลของผู้ประกอบการโทรคมนาคมจำนวน 30 รายในภูมิภาคเอเชียแปซิฟิก (International Benchmarking) และข้อมูลอายุทรัพย์สินตามข้อเสนอแนะของหน่วยงานระดับสากล อาทิ ITU Ofcom และ FCC เป็นต้น รวมถึงข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ผู้ผลิตอุปกรณ์โทรคมนาคมมาพิจารณาประกอบรายละเอียดปรากฏในตาราง

กิจการโทรศัพท์เคลื่อนที่			
อุปกรณ์หลัก	อายุทรัพย์สิน (ปี)		
BTS	12	Transit Switch	N/A
BSC	12	Transmission	15
MSC, GMSC	12	DSLAM/MSAN	7
HLR, VLR	12	L2, L3 Router/Switch	5-8
IN, SCP	12	Softswitch/Media GW	15/10
SMSC, MMSC	N/A	อุปกรณ์เสริม	
GGSN, SGSN, PSU	N/A	Trench Duct	35
Transmission	15	Pole	35
Softswitch/Media GW	15/10	Cable/Fiber	25
อุปกรณ์เสริม		อุปกรณ์อื่น ๆ	
TRX	N/A	อาคารสถานที่	40
Site Preparation	20	MDF/DDF/ODF	15
Tower	20	Power Supply	15
กิจการโทรศัพท์ประจำที่		Air Condition	8
อุปกรณ์หลัก	อายุทรัพย์สิน (ปี)	General Computer	5
RCU	15	Vehicle	7
Local Switch	15		

1.2 ผู้ประกอบการ ทีโอที

เกี่ยวกับประเภท อายุ และแนวโน้มราคาของทรัพย์สินบางส่วนมีความเหมาะสม แต่บางส่วนไม่มีความเหมาะสม อย่างไรก็ตาม สำนักงาน กสทช. ได้ชี้แจงว่าการกำหนดอายุทรัพย์สินควรประเมินตามอายุทางเศรษฐศาสตร์ตามข้อ 1 สอดคล้องกับหลักการคำนวณต้นทุนแบบ LRIC มากกว่านั้น

บมจ.ทีโอที ขอชี้แจงเพิ่มเติมว่า การกำหนดอายุทรัพย์สินตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 (ปรับปรุงปี 2552) ตามหลักการบัญชี ย่อหน้า 56 ระบุไว้ชัดเจนว่า การกำหนดอายุการให้ประโยชน์ของสินทรัพย์ กิจกรรมต้องคำนึงถึงปัจจัยดังต่อไปนี้ด้วย

- 1) ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการใช้สินทรัพย์โดยประเมินจากกำลังการผลิตหรือผลผลิตที่คาดว่าจะได้จากสินทรัพย์นั้น
- 2) การชำรุดเสียหายทางกายภาพที่คาดว่าจะเกิดขึ้นจากปัจจัยต่างๆ ในการดำเนินงาน เช่น จำนวนผลัดในการใช้และแผนการซ่อมแซมและบำรุงรักษา รวมทั้ง การดูแลและบำรุงรักษาสินทรัพย์ในขณะที่หยุดใช้งานสินทรัพย์
- 3) ความล้าสมัยทางด้านเทคนิคหรือทางพาณิชย์ซึ่งเกิดจากการเปลี่ยนแปลงหรือปรับปรุง การผลิตหรือเกิดจากการเปลี่ยนแปลงความต้องการในสินค้าหรือบริการ ซึ่งเป็นผลผลิตจากสินทรัพย์นั้น
- 4) ข้อกำหนดทางกฎหมายหรือข้อจำกัดอื่นที่คล้ายคลึงกันในการใช้สินทรัพย์ เช่น การสิ้นสุดอายุของสัญญาเช่า

สรุปได้ว่า การกำหนดอายุทางบัญชีต้องคำนึงถึงเทคโนโลยี สภาพตลาดและความต้องการของผู้บริโภค เช่นเดียวกับอายุทางเศรษฐศาสตร์ ดังนั้น ไม่ว่าจะเป็นหลักการทางเศรษฐศาสตร์หรือทางบัญชี การกำหนดอายุของสินทรัพย์ก็เป็นไปในทำนองเดียวกันขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของแต่ละกิจการ และทีโอทีได้ถือปฏิบัติตามแนวทางที่กำหนดไว้ในมาตรฐานการบัญชีทั้งกับสินทรัพย์จากการดำเนินงานของทีโอทีและสินทรัพย์ที่รับมอบจากกิจการร่วมการงานฯจึงมีความเห็นว่า แนวทางปฏิบัติตามหลักการบัญชีไม่มีความแตกต่างจากการใช้อายุทางเศรษฐศาสตร์ข้างต้น อย่างไรก็ตาม การกำหนดอายุสินทรัพย์แต่ละประเภทหลายอายุตามหลักการของแต่ละหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง (สำนักงาน กสทช. กรมสรรพากร) จะก่อปัญหาให้กับผู้ประกอบการเป็นอย่างมากในการจัดทำข้อมูล เพราะต้องทำข้อมูลหลายชุด เพื่อวัตถุประสงค์ที่ต่างกันในการบันทึกบัญชี การเสียภาษีเงินได้และการจัดทำต้นทุนบริการ

ข้อสรุปดังกล่าว บมจ.ทีโอที พิจารณาอายุของสินทรัพย์อุปกรณ์บางประเภทแล้วเห็นว่า ควรกำหนดอายุ เป็นดังนี้

กิจการโทรศัพท์เคลื่อนที่	อายุ (ปี)		เหตุผล	แนวโน้มราคาต่อปี
	Hardware	Software		
อุปกรณ์หลัก				
BTS/Node B	10	5	เทคโนโลยีของโทรศัพท์เคลื่อนที่เปลี่ยนแปลงรวดเร็วมาก ดังนั้นการประมาณการอายุที่เกิน 10 ปี อาจจะไม่เหมาะสม อย่างไรก็ตาม การกำหนดอายุที่ต่ำกว่า 10 ปี ก็อาจไม่เหมาะสมในแง่การเปลี่ยนทดแทนที่ต้องใช้ต้นทุนสูง	เป็นสินทรัพย์ที่ขึ้นทะเบียนทรัพย์สินใหม่จึงใช้ข้อมูลบันทึกบัญชีเป็นราคาปัจจุบัน
BSC/RNC	10	5		
MSC, GMSC	10	5		
HLR, VLR	5	3		
IN, SCP	5	5		
SMSC, MMSC	10	5		
GGSN, SGSN, PCU	10	5		
Softswitch/Media GW	10	5		
อุปกรณ์เสริม				
TRX	10	-	ตามประสบการณ์ของทีโอที อุปกรณ์ประเภทนี้ไม่เปลี่ยนแปลงตามเทคโนโลยี แต่เปลี่ยนแปลงตามสภาพทางกายภาพ	
Site Preparation (กันห้องในอาคาร)	20	-		
Tower	10	-		
กิจการโทรศัพท์ประจำที่	อายุ (ปี)		เหตุผล	แนวโน้มราคาต่อปี
	Hardware	Software		
อุปกรณ์หลัก				
DSLAM/MSAN	10	10	สินทรัพย์ประเภท xDSL ประกอบด้วยหลายอุปกรณ์ในขอบเขตที่กว้าง ไม่ได้จำกัดเฉพาะ DSLAM ซึ่งเป็นอุปกรณ์ที่มีอายุการใช้งานนานกว่าอุปกรณ์อื่นๆ ในส่วนประกอบของอุปกรณ์ DSLAM ผู้ประกอบการในระดับสากลบางรายได้ลดอายุการให้ประโยชน์เชิงเศรษฐกิจของ DSLAM ที่มีอยู่ เนื่องจากมีการคาดการณ์ว่าจะมีอุปกรณ์ชนิดใหม่กว่า เช่น IP routers เข้ามาใช้ อย่างไรก็ตาม ผู้ประกอบการบางรายได้ยืดอายุการให้ประโยชน์เชิงเศรษฐกิจขึ้นเนื่องจากเทคโนโลยี DSL เริ่มก่อให้เกิดรายได้มากขึ้น ความสำคัญของเทคโนโลยีและกลยุทธ์เป็นสิ่งที่ไม่สามารถแยกออกจากการพิจารณาอายุการให้ประโยชน์เชิงเศรษฐกิจได้ทั้งนี้อายุที่กำหนดไว้ 10 ปี ยังสอดคล้องกับมาตรฐานสากล	-8%
L2, L3 Router/Switch	5	10	-	-4%

Softswitch/Media GW	10	10	-	-4%
อุปกรณ์เสริม				
Trench Duct	25	-	<p>- Duct และ Pipe Access ส่วนใหญ่ที่จะมีอายุยาวนานมาก โดยเฉลี่ยสินทรัพย์ประเภท Access duct จะมีอายุสั้นลงเนื่องจากการลงทุนในเทคโนโลยี NGN และการแบ่งแยกระหว่าง Core และ Access โดยส่วนใหญ่ผู้ประกอบการกำหนดอายุการให้ประโยชน์เชิงเศรษฐกิจของสินทรัพย์ประเภท Access duct ระหว่าง 16 - 25 ปี</p> <p>- Duct และ Pipe Core เช่นเดียวกับสินทรัพย์ประเภท Core duct ซึ่ง Core duct อัตราการเสื่อมต่ำกว่า เนื่องจากผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีน้อยกว่า Access duct อย่างมาก ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะว่าสามารถนำ Core duct กลับมาใช้ได้เมื่อมีการพัฒนาไปใช้เทคโนโลยี NGN และ IP</p>	4%
Pole	10	-	เสาเป็นสินทรัพย์ของผู้ประกอบการที่มีอายุคงที่ไม่ค่อยมีการเปลี่ยนแปลง อย่างไรก็ตาม การกำหนดอายุของเสาไว้ 10 ปี อาจจะต่ำกว่าอายุตามมาตรฐานสากล ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากลักษณะของแต่ละเขตภูมิศาสตร์ที่เสามีอายุการให้ประโยชน์เชิงเศรษฐกิจที่แตกต่างกัน ซึ่งบางพื้นที่อาจมีการเปลี่ยนแปลงแทนที่บ่อยกว่า อาจพิจารณาปรับอายุการใช้งานเชิงเศรษฐกิจของเสาให้สูงขึ้นเพื่อให้สอดคล้องกับแนวปฏิบัติสากล	5%
Cable/Fiber				
- Copper Cable ในท่อร้อยสายใต้ดิน (Ducted)	20	-	ผู้ประกอบการส่วนใหญ่ประมาณร้อยละ 75 ใช้อายุการให้บริการที่ 11-20 ปี ผู้ประกอบการรายเดิมยังคงเชื่อว่าโครงข่ายสายทองแดงมีอายุการให้บริการที่ยาวนานเนื่องจากการลงทุนในโครงข่ายใยแก้วน้อยกว่าที่คาดการณ์ไว้ ดังนั้น จึงคาดการณ์ว่าโครงข่ายสายทองแดงจะยังคงให้บริการเดิมต่อไปด้วยอายุยาวกว่า สำหรับประเทศไทยซึ่งโครงข่ายสายทองแดงยังมีบทบาทสำคัญต่อไป และอาจพิจารณาปรับอายุการใช้งานของ Copper ให้นานกว่า 20 ปี เมื่อเปรียบเทียบกับผู้ประกอบการในยุโรปที่ได้เริ่มมีการใช้โครงข่ายใยแก้วและให้บริการแล้ว	
- OpticalFiber (Ducted)	20	-		-1%
- Optical Fiber (Aerial)	20	-		0%

อุปกรณ์อื่นๆ	อายุ (ปี)	เหตุผล	แนวโน้มราคาต่อปี
อาคารสถานที่ - อาคารของผู้ประกอบการที่โอที	20	อาคารที่มีอุปกรณ์อาจมีอายุการให้ประโยชน์เชิงเศรษฐกิจของอาคารสำหรับโครงข่ายมากกว่า 25 ปี ทั้งนี้อาจเป็นเพราะความจำเป็นในการเปลี่ยนแปลงอาคารสำหรับโครงข่ายจะขึ้นอยู่กับลักษณะเทคโนโลยีที่ติดตั้งอยู่ด้วย อาคารทั่วไป การเปรียบเทียบอายุการให้ประโยชน์เชิงเศรษฐกิจกับกิจการอื่นๆ ภายในประเทศน่าจะเหมาะสมกว่า	5%
- ตกแต่งอาคารเช่า	5		-
MDF/DDF/ODF	10	-	0%
Power Supply - UPS<10KVA - Batteries	5 8	อุปกรณ์การกำลังมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง จึงยังคงมีอายุการให้ประโยชน์เชิงเศรษฐกิจที่ต่ำ	3%
- Converter	} 5		3%
- Charger			-2%
- Rectifier			2%
- Generator	15	3%	
Air Condition - Air<=36000BTU	5	ขนาดเล็กควรกำหนดอายุใช้งานที่ต่ำกว่า 10 ปี	-2%
General Computer	3	มีการเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยีรวดเร็วและต้นทุนต่ำกว่าในอดีต	-5%
Vehicle	5	มีการเปลี่ยนแปลงรูปแบบและประสิทธิภาพอย่างต่อเนื่อง	2%

หมายเหตุ แนวโน้มราคาจาก AUS Telephone Plant Index

นอกจากนี้ยังมีประเด็นที่อาจทำให้การตัดค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์ตามหลักการที่ สำนักงาน กสทช. กำหนดและหลักการบัญชีตามมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 16 (ปรับปรุง ปี 2552) แตกต่างกัน แม้ว่าอายุทรัพย์สินเท่ากัน เนื่องจากตามหลักการบัญชีฉบับใหม่ข้างต้น ตามย่อหน้า 51 และย่อหน้า 53 กำหนด มีการประเมินมูลค่าคงเหลือของสินทรัพย์เมื่อสิ้นสุดอายุการใช้ประโยชน์และให้ตัดค่าเสื่อมราคาตามมูลค่าที่หักมูลค่าคงเหลือแล้ว ทำให้ราคาสินทรัพย์ที่นำมาคำนวณค่าเสื่อมราคาไม่เท่ากับราคาทุน

อย่างไรก็ตาม หาก สำนักงาน กสทช. พิจารณาอย่างรอบคอบแล้วเห็นว่าการกำหนดอายุทรัพย์สินอุปกรณ์ควรเป็นไปตามผลการศึกษาของ สำนักงาน กสทช. พร้อมทั้งอธิบายเหตุผลประกอบการกำหนดอายุทรัพย์สินอุปกรณ์ดังกล่าวได้อย่างชัดเจน ทีโอทีจะทำการพิจารณาทบทวนการกำหนดอายุทรัพย์สินอุปกรณ์ เพื่อให้สอดคล้องกับหลักเกณฑ์ของ สำนักงาน กสทช. ให้มากที่สุด เพื่อลดความยุ่งยากของระบบงานทรัพย์สินของทีโอที

แนวทางที่ผู้ประกอบการใช้กำหนดประเภท อายุทรัพย์สิน และแนวโน้มนำราคา

ที่โอที เลือกใช้วิธี Top down LRIC โดยการใช้ข้อมูลทางบัญชี จึงต้องใช้อายุทรัพย์สินตามมาตรฐานบัญชี ซึ่งมีการประเมินมูลค่าทรัพย์สินแต่ละประเภทตามวิธีต่างๆ ตามลักษณะหรือประเภทของทรัพย์สิน เช่น วิธี Indexation, Modern Equivalent Asset (MEA) เป็นต้น และมีการคำนึงถึงแนวโน้มนำราคาของทรัพย์สินด้วย ซึ่งตามวิธี Top down จะเป็นต้นทุนที่สะท้อนต้นทุนที่เป็นปัจจุบันจริงๆ ขององค์กรได้มากกว่าวิธี Bottom up และดีกว่า ดังนี้

1. สามารถตรวจสอบได้ เพราะเป็นข้อมูลจากระบบบัญชี
2. เป็นข้อมูลที่แท้จริง ไม่ได้ประมาณการ
3. มีการปันส่วนต้นทุนตามระบบ ABC ที่เป็นสากล
4. มีการปันส่วนต้นทุนโครงข่าย เข้าแต่ละบริการตาม Routing Factor

1.3 ผู้ประกอบการ ดีแทค

บริษัทฯ เห็นด้วยกับการกำหนดประเภทของทรัพย์สินสำหรับกิจการโทรศัพท์เคลื่อนที่ ที่ได้จำแนกเป็นอุปกรณ์หลักและอุปกรณ์เสริม และการกำหนดอายุการใช้งานอุปกรณ์โครงข่ายโทรคมนาคมที่สำนักงาน กสทช. ได้ศึกษาข้อมูลจากแบบจำลองต้นทุนที่ใช้ในหลายประเทศ แต่ทั้งนี้ บริษัทฯ มีความเห็นว่า การกำหนดแนวโน้มนำราคาของอุปกรณ์ที่เปลี่ยนไปในแต่ละปีของอุปกรณ์หลัก MSC และ GMSC ที่สูงมากถึง 15% นั้น ควรปรับลดลงมาให้เป็นอัตราเดียวกันกับอุปกรณ์หลักอื่นๆ

1.4 ผู้ประกอบการ ทริปเปิลที บรอดแบนด์

เนื่องจากการปรับเปลี่ยนข้อมูลอายุอุปกรณ์ของบริษัทฯ นั้น จะกระทบกับระบบงานที่เกี่ยวข้องกับบริษัทฯ บริษัทฯใคร่ขอใช้ข้อมูลอายุอุปกรณ์ของบริษัทฯตามข้อมูลเดิม ที่บริษัทฯได้ใช้อยู่ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

อุปกรณ์	อายุอุปกรณ์ (ปี)
Transmission	10
DSLAM/MSAN	8
L2,L3 Router/Switch	5
Soft switch/Media GW	10
Cable/Fiber	15
Power Supply (Rectifier)	10
Power Supply (Battery)	4
Air Condition	5
General Computer	3
Vehicle	5

1.5 ผู้ประกอบการ เอไอเอส

การกำหนดราคาอุปกรณ์: บริษัทฯ เห็นว่า การใช้ Market Price หรือ Replacement Cost ยังไม่มีความเหมาะสม เนื่องจากไม่สามารถสะท้อนต้นทุนในการให้บริการจริง เนื่องจากเหตุผลดังนี้

- ในกรณีของผู้ประกอบการที่ให้บริการภายใต้สัญญาอนุญาตหรือสัมปทานในปัจจุบันและผู้ให้บริการตามใบอนุญาตที่ได้เปิดให้บริการมาเป็นระยะเวลานานนับสิบๆ ปีซึ่งมีการลงทุนด้านโครงข่ายและอุปกรณ์ต่างๆ ไปแล้วเป็นจำนวนมาก จนมีโครงข่ายครอบคลุมทั่วประเทศ ต้นทุนที่เกิดขึ้นจากการให้บริการจึงเป็นต้นทุนที่เกิดขึ้นมาแล้วในอดีตเป็นส่วนใหญ่
- ส่วนในกรณีของผู้ประกอบการตามใบอนุญาตที่จะได้รับใหม่ ตัวอย่างเช่น การจะให้ใบอนุญาตประกอบกิจการโทรศัพท์เคลื่อนที่ด้วยคลื่นความถี่ย่าน 2.1 GHz ซึ่งคณะกรรมการได้เคยกำหนดให้ผู้ที่ได้รับใบอนุญาตจะต้องลงทุนสร้างโครงข่ายให้มี Coverage ครอบคลุมประชากรไม่น้อยกว่า 50% ภายใน 2 ปี และ 80% ภายใน 4 ปี ซึ่งหมายถึง Operator แต่ละรายต้องมีการลงทุนเป็นจำนวนมากตั้งแต่เริ่มแรก ต้นทุนในระยะยาวจึงเป็นต้นทุนอดีตเป็นส่วนใหญ่
- ด้วยปกติของเทคโนโลยีด้านการสื่อสาร ราคาของอุปกรณ์ในชนิดและประเภทเดียวกัน รวมถึงอุปกรณ์ชนิดใหม่ที่มีประสิทธิภาพดีกว่าจะมีราคาที่ลดลงในปีต่อๆ ไป ซึ่งหากจะให้ประเมินต้นทุนด้วยวิธี Replacement cost จะเป็นการนำราคาตลาด ณ ปัจจุบันมาเป็นสมมุติฐานในการคำนวณอัตราค่าตอบแทนการเชื่อมต่อโครงข่ายซึ่งย่อมจะมีจำนวนเงินที่แตกต่างไปจากเงินที่ผู้ประกอบการได้ลงทุนไปจริง
- การหา Replacement cost นั้น ทำได้ยากในทางปฏิบัติ แม้ว่าสามารถหาราคาอุปกรณ์แต่ละตัวได้ แต่ก็ไม่สามารถระบุในส่วนของค่าใช้จ่ายอื่นๆ ได้ชัดเจน เช่น ค่าใช้จ่ายในการเชื่อมต่ออุปกรณ์ ค่าแรง เป็นต้น เนื่องจากมีองค์ประกอบมากมายในการตั้งเป็นสมมุติฐาน

1.6 ผู้ประกอบการ วินวินเน็ต(ในที่ประชุม)

อายุอุปกรณ์เกี่ยวข้องกับผู้ผลิต ซึ่งจะมีผลต่อการกำหนดอายุและแนวโน้มราคาในอนาคต เห็นด้วยว่า Regulator ควรกำหนดมาตรฐานค่าเฉลี่ยอายุอุปกรณ์ของอุตสาหกรรมให้ชัดเจน โดยปรึกษากับทางบริษัทผู้ผลิตตามมาตรฐานโรงงานโดยแยกตามบริษัทผู้ผลิต (vendor)

1.7 ผู้ประกอบการ โอทาโร (ในที่ประชุม)

แนะนำให้ผู้ประกอบการ list รายชื่ออุปกรณ์ทั้งหมด และส่งราคาที่สอบถามมาจากบริษัทผู้ผลิต ส่งให้ทาง กสทช. ทำการหาค่าเฉลี่ยอายุของอุปกรณ์เพื่อให้ได้มาตรฐานกลาง

2. สูตรการคำนวณค่า WACC

สำนักงาน กสทช. ควรพิจารณาทบทวนสูตรการคำนวณค่า WACC จาก After-Tax WACC ให้เป็น Pre-tax WACC หรือไม่

2.1 ผู้ประกอบการ ทรูมูฟ

บริษัทฯ ไม่เห็นด้วยกับการทบทวนสูตรการคำนวณค่า WACC ในหัวข้อ 4.2.1 โดยเห็นว่าสำนักงาน กสทช. ควรใช้ค่า WACC ที่เป็นอัตราหลังภาษี (After-Tax WACC) ดังเช่นที่ได้เสนอไว้ในเอกสารประกอบการรับฟังความคิดเห็นครั้งที่ 1 ต่อไป

ทั้งนี้จากแนวคิดการคำนวณแบบต้นทุนส่วนเพิ่มระยะยาวหรือ LRIC นั้นโดยหลักแล้วการใช้ค่า WACC ก็เพื่อ annualize มูลค่าการลงทุนของต้นทุนส่วนทุนทั้งหมด (Total capex investment) ให้เป็นค่าใช้จ่ายของต้นทุนส่วนทุนรายปี (annual capex expenditure) ซึ่งเป็นพื้นฐานสำหรับการพิจารณากำหนดค่า IC ให้เป็นอัตราที่สะท้อนต้นทุนของโครงการ ในการประกอบกิจการของผู้ประกอบการเป็นสำคัญโดยจะเห็นได้ว่าอัตราดอกเบี้ย (interest) และผลตอบแทนจากการลงทุน ในส่วนของผู้ถือหุ้น (return to equity) ถือเป็นต้นทุนของโครงการทั้งสิ้นเนื่องจากค่าใช้จ่ายในการลงทุน (investment cost) จำเป็นต้องได้รับการสนับสนุนทางการเงินไม่ว่าจากเจ้าหนี้หรือผู้ถือหุ้นหรือจากทั้งคู่อ่างไรก็ตามภาษีไม่ถือว่าอยู่ในส่วนของ ต้นทุนของโครงการด้วยเหตุผลที่ว่าภาษีจะยังไม่เกิดขึ้นณเวลาที่มีการลงทุนในโครงการแต่ภาษีจะเกิดขึ้นเมื่อผู้ประกอบการ สามารถสร้างรายได้และรายได้ดังกล่าวต้องมากเพียงพอที่จะก่อให้เกิดกำไรจากการดำเนินงานก่อนภาษี (positive earning before tax) ดังนั้นจึงอาจสรุปได้ว่าในกรณีนี้ภาษีไม่เกี่ยวข้องกับต้นทุนการดำเนินงานของโครงการแต่อย่างใด

2.2 ผู้ประกอบการ ดีแทค

บริษัทฯ เห็นด้วยกับการเลือกใช้ค่า WACC ที่คิดเป็นอัตราหลังภาษี (After-Tax WACC) มาใช้ในการคำนวณหา ต้นทุน

2.3 ผู้ประกอบการ ทริปเปิลที บรอดแบนด์

บริษัทฯ เห็นว่าสูตรการคำนวณ WACC สำหรับกรณี After Tax นั้นมีความเหมาะสมอยู่แล้ว

การคำนวณ WACC ควรแยกตามสถานะของแต่ละบริษัท เนื่องจากโครงสร้างเงินทุนของแต่ละบริษัทมีความแตกต่างกัน การกำหนดอัตราผลตอบแทนผู้ถือหุ้น (Ke) ควรกำหนดให้เป็นมาตรฐานเดียวกัน เพื่อให้เป็น Benchmark ในกรณีของ บริษัทที่ไม่ได้จดทะเบียนในตลาดฯ ซึ่งอาจจะไม่สามารถหาข้อมูลอ้างอิงได้

2.4 ผู้ประกอบการ เอไอเอส

การกำหนด WACC ของผู้ประกอบการแต่ละรายนั้น บริษัทฯ เห็นว่าจะเป็นการอ้างอิงอัตราผลตอบแทนที่ไม่เท่าเทียมกัน และเป็นการไม่จูงใจหรือลงโทษผู้ประกอบการที่มีความสามารถในการบริหารจัดการหรือมีต้นทุนทางการเงินที่ต่ำกว่าก็จะมีต้นทุน WACC ต่ำกว่าผู้ประกอบการที่มีต้นทุนทางการเงินที่สูงกว่า อันจะเป็นผลสะท้อนให้ค่า IC ของผู้ประกอบการเหล่านี้ มีอัตราที่สูงกว่าผู้ประกอบการที่มีความสามารถในการบริหารจัดการที่ดีกว่า

เห็นว่าวิธีการดังกล่าวยังมีข้อจำกัดเรื่องข้อมูลอ้างอิงในการคิดต้นทุนส่วนของผู้ถือหุ้นสำหรับผู้ประกอบการที่ไม่ได้อยู่ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เช่น ค่า Unlevered Beta

3. อัตราผลตอบแทนที่ปราศจากความเสี่ยง

แหล่งข้อมูลที่สำคัญงาน กสทช. ใช้ในการหาข้อมูลอัตราผลตอบแทนที่ปราศจากความเสี่ยงคือจากสมาคมตลาดตราสารหนี้ไทยมีความเหมาะสมหรือไม่ หากมีความเหมาะสมผู้ประกอบการสามารถแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับวันที่ถือครองพันธบัตร อายุพันธบัตรที่เหลือ และอัตราผลตอบแทนที่ปราศจากความเสี่ยงตามที่เห็นว่าเหมาะสม

3.1 ผู้ประกอบการ ทรูมูฟ

บริษัทฯ เห็นว่าการอ้างอิงข้อมูลอัตราผลตอบแทนที่ปราศจากความเสี่ยง (Rf) โดยใช้ข้อมูลจากสมาคมตลาดตราสารหนี้ไทยมีความเหมาะสมและเป็นมาตรฐานที่ใช้ในภาคการเงินอยู่แล้วและขอเสนอให้พิจารณาใช้อัตราผลตอบแทนของพันธบัตรรัฐบาลที่มีระยะเวลาการไถ่ถอนของพันธบัตรเท่ากับค่าเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักของอายุการใช้งานของสินทรัพย์ของผู้ประกอบการ และควรใช้ค่าของอัตราผลตอบแทนของพันธบัตรรัฐบาลที่เป็นค่าในปัจจุบัน

3.2 ผู้ประกอบการ ทีโอที

ควรใช้อัตราผลตอบแทนอายุพันธบัตรที่ 10 ปี = 3.77%, อายุพันธบัตรที่ 10 ปี ซึ่งเป็นหลักสากลและนิยมใช้ในต่างประเทศอีกทั้งการลงทุนในธุรกิจโทรคมนาคมซึ่งเป็นธุรกิจที่มีการเปลี่ยนแปลงทางด้านเทคโนโลยีที่รวดเร็ว ดังนั้นเพื่อให้สอดคล้องกับการลงทุนและผลตอบแทนที่ได้รับอายุของพันธบัตรที่ใช้ไม่ควรเกิน 10 ปี

3.3 ผู้ประกอบการ ดีแทค

บริษัทฯ เห็นว่าการใช้ข้อมูลอัตราผลตอบแทนที่ปราศจากความเสี่ยง (Risk Free Rate) จากสมาคมตลาดตราสารหนี้ไทย นั้น มีความเหมาะสมและน่าเชื่อถือ แต่ทั้งนี้ จะต้องกำหนดให้อายุคงเหลือของพันธบัตร (Time to Maturity) และอัตราผลตอบแทน (Yield) ที่ปราศจากความเสี่ยง ให้เป็นมาตรฐานเดียวกันและนำมาใช้กับผู้ประกอบการทุกรายในอุตสาหกรรม

3.4 ผู้ประกอบการ ทริปเปิลที บรอดแบนด์

การอ้างอิงข้อมูล Risk Free Rate จาก Thai BMA นั้นบริษัทฯ เห็นว่ามีความเหมาะสม โดยการเลือกอัตราผลตอบแทนอ้างอิงควรพิจารณาถึงอายุเฉลี่ยของทรัพย์สินของผู้ประกอบการทุกรายเพื่อกำหนดให้เป็นมาตรฐานเดียวกัน

3.5 ผู้ประกอบการ เอไอเอส

ความเห็นเหมือนข้อ 2

4. การหาค่าเบต้าของผู้ประกอบการที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ควรใช้ทางเลือกใด

- (1) ใช้ค่าที่หาได้จากแหล่งข้อมูล Bloomberg ณ วันที่เดียวกันสำหรับประกอบการทุกรายทางเลือก
- (2) คำนวณค่าเบต้าจากค่าเฉลี่ยย้อนหลัง 5 ปี (หรือสามารถเสนอแนะระยะเวลาที่เหมาะสม)
- (3) วิธีการอื่นที่ต้องการเสนอแนะ

4.1 ผู้ประกอบการ ทรูมูฟ

บริษัทฯ เห็นด้วยกับการคำนวณค่าเบต้าโดยใช้ทางเลือกที่ 2 คือการประมาณโดยใช้วิธี Linear Regression เพราะค่าเบต้าที่คำนวณโดย Bloomberg เป็นค่าเบต้าที่มีผลของปัจจัยจากตัวแปรต่างๆที่กำหนดโดย Bloomberg ซึ่งอาจจะเหมาะสมหรือไม่เหมาะสมในการนำมาใช้คำนวณเพื่อหาค่า IC ก็ได้

ทั้งนี้บริษัทฯ เห็นว่าตัวแปรที่สำคัญในการพิจารณาหาค่าเบต้าเพื่อนำไปใช้ในการคำนวณค่า IC นั้นประกอบด้วยกลุ่มดัชนีในตลาดที่เลือกมาใช้ (the universe of market index) ช่วงเวลาของข้อมูลที่นำมาใช้และวิธีการที่ใช้ในการประมาณค่า Linear Regression ดังนั้นการใช้ชุดตัวแปรแบบเดียวกันทั้งหมด (onesize-fit-all) อาจไม่ตรงกับจุดประสงค์ในการจัดทำเรื่องนี้

4.2 ผู้ประกอบการ ดีแทค

บริษัทฯ เห็นว่าสำหรับผู้ประกอบการที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ควรใช้ค่าเบต้าที่ได้มาจาก Bloomberg เนื่องจากเป็นแหล่งข้อมูลที่เชื่อถือได้ อีกทั้งยังสามารถหาข้อมูลได้ง่ายและรวดเร็ว

4.3 ผู้ประกอบการ ทริปเปิลที บรอดแบนด์

บริษัทเห็นว่าควรใช้ทางเลือกที่ 2 คือ การคำนวณค่าเบต้าจากค่าเฉลี่ยย้อนหลัง 5 ปีเพื่อลดความผันผวนของตลาดในช่วงเวลาใดเวลาหนึ่ง และเพื่อหลีกเลี่ยงปัจจัยที่อาจจะกระทบต่อราคาหุ้นในแต่ละช่วงเวลา เช่นการประกาศผลประกอบการ ข่าวสารเกี่ยวกับบริษัท ฯลฯ ซึ่งอาจจะกระทบต่อการคำนวณค่าเบต้าของหุ้นนั้นๆได้

4.4 ผู้ประกอบการ เอไอเอส: ความเห็นเหมือนข้อ 2

5. การหาค่าเบต้าของผู้ประกอบการที่ไม่ได้จดทะเบียนอยู่ในตลาดหลักทรัพย์

- วิธีการหาค่าเบต้าเฉลี่ยจากตัวแทนของผู้ประกอบการมีความเหมาะสมหรือไม่
- การใช้ข้อมูล Unlevered Beta ตามแหล่งข้อมูลที่แนะนำโดย สคร. มีความเหมาะสมหรือไม่
- ข้อเสนอแนะอื่น (ถ้ามี) ในการหาค่าเบต้าของผู้ประกอบการที่ไม่ได้จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์

5.1 ผู้ประกอบการ ทรูมูฟ

บริษัทฯ เห็นว่าการหาค่าเบต้าของผู้ประกอบการที่ไม่ได้จดทะเบียนอยู่ในตลาดหลักทรัพย์ ควรใช้วิธีการหาค่าเบต้าเฉลี่ยจากตัวแทนของผู้ประกอบการซึ่งเป็นบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์หลายๆบริษัทที่มีลักษณะการทำธุรกิจและมีความเสี่ยงที่คล้ายๆกัน

ในการหาค่าเบต้าของบริษัทที่ไม่ได้จดทะเบียนอยู่ในตลาดหลักทรัพย์โดยวิธีการหาค่าเฉลี่ยจากตัวแทนของผู้ประกอบการเป็นวิธีที่เป็นมาตรฐานและเหมาะสมสำหรับกรณีนี้โดยบริษัทฯ เห็นว่าแหล่งข้อมูล Unlevered Beta ที่ได้รับการพัฒนาโดย Prof. Damodaran นั้นอาจไม่เหมาะสมที่จะนำมาใช้ในการหาค่าเบต้าสำหรับประเทศไทยนักเนื่องจากค่าเบต้าหรือค่าความเสี่ยงที่ไม่มีการกระจายการลงทุน (non-diversifiable risk) นั้นขึ้นอยู่กับแต่ละประเทศหรือแต่ละภูมิภาค ด้วยซึ่งการใช้ข้อมูลดังกล่าวอาจก่อให้เกิดประเด็นในการถกเถียงได้ดังนั้นการใช้ค่าเบต้าเฉลี่ยจากตัวแทนของผู้ประกอบการซึ่งเป็นบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ในประเทศไทยโดยเฉพาะหรืออย่างน้อยที่สุดใช้ข้อมูลจากกลุ่มประเทศในเอเชียที่มีค่า GDP ใกล้เคียงกับประเทศไทยน่าจะเหมาะสมกว่า

5.2 ผู้ประกอบการ ทีโอที

ใช้จาก Bloomberg โดยการคัดเลือกบริษัทในแถบเอเชียเป็นตัวแทนประมาณ 4-5 บริษัท โดยเลือกบริษัทที่มีลักษณะใกล้เคียงกับ ผู้ประกอบการ ทีโอที ในขณะที่ NTC ใช้ค่าเบต้าของอุตสาหกรรมในตลาดเกิดใหม่ของ Prof. Damodaran ทั้งนี้ ผู้ประกอบการ ทีโอทีและ NTC ได้มีการนำค่าเบต้ามาปรับส่วนของหนี้สินตามสูตร M&M (levered Beta) ก่อนการคำนวณต่อไป

5.3 ผู้ประกอบการ ดีแทค

บริษัทฯ เห็นว่าการหาค่าเบต้าของผู้ประกอบการที่ไม่ได้จดทะเบียนอยู่ในตลาดหลักทรัพย์ ควรใช้วิธีการหาค่าเบต้าเฉลี่ยจากตัวแทนของผู้ประกอบการซึ่งเป็นบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์หลายบริษัทที่มีลักษณะการทำธุรกิจและมีความเสี่ยงที่คล้ายๆกัน

5.4 ผู้ประกอบการ ทริปเปิลที บรอดแบนด์

ควรเลือกใช้เบต้าของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ที่มีลักษณะธุรกิจใกล้เคียงมาใช้ในการใช้ข้อมูล Unlevered Beta ตามแหล่งข้อมูลที่แนะนำโดย สคร. บริษัทฯ มีความเห็นว่าไม่น่าจะเหมาะสม เนื่องจากตามแหล่งข้อมูลเป็นการใช้เบต้าของ Emerging Market ซึ่งแต่ละตลาดจะมีความแตกต่างกัน (ตามลักษณะการลงทุนของนักลงทุน)

5.5 ผู้ประกอบการ เอไอเอส: ความเห็นเหมือนข้อ 2

5.6 ผู้ประกอบการ กสท.

รับค่า WACC จากสคร. อยู่แล้ว ไม่ต้องการคำนวณด้วยวิธีการของกสทช. ส่วนค่า Unlevered Beta กสท. ใช้ที่ประมาณ 0.77 ที่สูตรต่างๆที่ทาง กสทช. กำหนดอาจถูกนำไปอ้างอิงได้ในที่อื่นๆ เช่นสรรพยากรด้วย

6. วิธีการคำนวณส่วนชดเชยความเสี่ยง

- สำหรับผู้ประกอบการที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ วิธีการคำนวณส่วนชดเชยความเสี่ยง (Risk Premium) โดยใช้ข้อมูลจากตลาดหลักทรัพย์มีความเหมาะสมหรือไม่
- สำหรับผู้ประกอบการที่ไม่ได้จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ การใช้ข้อมูลส่วนชดเชยความเสี่ยงตามแหล่งข้อมูลในเว็บไซต์ที่แนะนำโดย สคร. มีความเหมาะสมหรือไม่
- ข้อเสนออื่น (ถ้ามี) ในการเลือกใช้ตัวแปรเพื่อคำนวณส่วนชดเชยความเสี่ยง

6.1 ผู้ประกอบการ ทรูมูฟ

กรณีของผู้ประกอบการที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์บริษัทฯ เห็นว่าการคำนวณส่วนชดเชยความเสี่ยง (R_p) โดยทั่วไปจะใช้ข้อมูลจากตลาดหลักทรัพย์อยู่แล้วและเห็นด้วยในการเลือกใช้ระยะเวลา 15 ปีแต่ควรดึงข้อมูลในช่วงเวลาที่ตลาดไม่ปกติออกไปเช่นช่วงที่เกิดวิกฤติการณ์ทางการเงินเป็นต้นโดยบริษัทฯ เชื่อว่าค่าส่วนชดเชยความเสี่ยงที่เหมาะสมควรมีค่าไม่เกิน 8%

สำหรับกรณีผู้ประกอบการที่ไม่ได้จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์นั้นเนื่องจากข้อมูลตามคำแนะนำของ สคร. ยังไม่มีความชัดเจนว่ามีการรวบรวมข้อมูลอัตราผลตอบแทนจากประเทศใดบ้างจำนวนกี่ประเทศโดยหากมีการรวบรวมข้อมูลมาจากหลายประเทศเกินไปอาจส่งผลให้ค่าส่วนชดเชยความเสี่ยงดังกล่าวไม่เหมาะสมที่จะนำมาใช้คำนวณค่า IC ในประเทศไทย ดังนั้นบริษัทฯ จึงเห็นว่าส่วนชดเชยความเสี่ยงของบริษัทที่ไม่ได้จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์นั้นสามารถใช้ข้อมูลจากตลาดหลักทรัพย์ได้เช่นกัน

เนื่องจากส่วนชดเชยความเสี่ยงก็คืออัตราผลตอบแทนที่นักลงทุนคาดหวังในการถือครองดังนั้นสำหรับกรณีการลงทุนในบริษัทที่ไม่ได้จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ก็สามารถเปรียบเทียบกับการถือครองการลงทุนในตลาดที่มีการกระจายการลงทุนที่ดี (well-diversified market) เช่นดัชนีตลาดหลักทรัพย์ซึ่งเป็นมาตรฐานที่นักลงทุนส่วนใหญ่ใช้ในการเปรียบเทียบ

6.2 ผู้ประกอบการ ทีโอที

$R_p=8\%$, ควรใช้ข้อมูลจาก Prof. Damodaran (prof. ด้านการเงิน จาก New York University)

6.3 ผู้ประกอบการ ดีแทค

บริษัทฯ เห็นว่า วิธีการคำนวณส่วนชดเชยความเสี่ยง (Risk Premium) สำหรับผู้ประกอบการที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ โดยการนำข้อมูลอัตราผลตอบแทนตลาด และอัตราผลตอบแทนที่ปราศจากความเสี่ยงจากตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมาใช้นั้นมีความเหมาะสมดีแล้ว โดยอาจจะกำหนดระยะเวลาไว้ที่ 15 ปี แต่ทั้งนี้ส่วนชดเชยความเสี่ยงที่นำมาคำนวณควรสอดคล้องกับอายุของพันธบัตรรัฐบาลด้วย

6.4 ผู้ประกอบการ ทริปเปิลที บรอดแบนด์

สำหรับผู้ประกอบการที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ วิธีการคำนวณส่วนชดเชยความเสี่ยง (Risk Premium) โดยใช้ข้อมูลจากตลาดหลักทรัพย์มีความเหมาะสม แต่อาจจะพิจารณาใช้ช่วงเวลาเดียวกันกับการคำนวณเบต้า

สำหรับผู้ประกอบการที่ไม่ได้จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ การใช้ข้อมูลส่วนชดเชยความเสี่ยงตามแหล่งข้อมูลในเว็บไซต์ที่แนะนำโดย สคร. บริษัทฯ ไม่แน่ใจว่าจะสามารถประยุกต์ใช้กับประเทศไทยได้หรือไม่

6.5 ผู้ประกอบการ เอไอเอส: ความเห็นเหมือนข้อ 2

7. วิธีการกำกับดูแลค่าใช้จ่ายการดำเนินงานต่อไปนี้มีเหมาะสมหรือไม่อย่างไร

- อนุญาตในกรณีที่สามารถชี้แจงได้ แต่ต้องมีความเหมาะสมด้วย
- กรณีที่ชี้แจงไม่ได้ อนุญาตให้ตามความเหมาะสมแต่ไม่เกิน 20% ของมูลค่าการลงทุนอุปกรณ์โครงข่าย โทรคมนาคมแต่ละชนิด
- กรณีต้นทุนที่เป็นค่าเช่า หากผู้ประกอบการไม่สามารถชี้แจงที่มาของต้นทุนหรือหลักฐานการเช่าใช้ สำนักงาน กสทช. อาจไม่อนุญาตให้ใช้ต้นทุนดังกล่าว หรืออนุญาตให้ไม่เกิน 20% ของค่าใช้จ่ายรายปีในแต่ละรายการ

7.1 ผู้ประกอบการ โทรชุมฟ

หลักเกณฑ์ในการหาค่าใช้จ่ายการดำเนินงานที่อธิบายในเอกสารประกอบการรับฟังความคิดเห็นสาธารณะครั้งที่ 2 นั้น มีความเหมาะสมอย่างไรก็ตามกสทช. ควรระบุหลักเกณฑ์ที่ชัดเจนที่กสทช. มั่นใจว่าผู้ประกอบการสามารถพิสูจน์ที่มาของ ตัวเลขค่าใช้จ่ายต่างๆได้

นอกจากนี้บริษัทฯ เห็นว่ากสทช. ไม่ควรกำหนดเพดานค่าใช้จ่ายการดำเนินงาน (opex) โดยเทียบจากสัดส่วนค่าใช้จ่าย ในการลงทุน (capex) เนื่องจากผู้ประกอบการแต่ละรายมีรูปแบบในการลงทุนที่แตกต่างกันเช่นผู้ประกอบการบางรายที่ใช้ วิธีการเช่าใช้อุปกรณ์แทนการลงทุนเองย่อมเป็นผลให้มีค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานสูงเป็นต้น

7.2 ผู้ประกอบการ ทีโอที

การจัดสรรค่าใช้จ่ายดำเนินงานด้วยวิธี Activity Based Costing (ABC) มีความแม่นยำในการจัดสรรต้นทุน ทีโอที เห็นว่ามีความเหมาะสมและเป็นที่ยอมรับในธุรกิจโทรคมนาคม สะท้อนต้นทุนที่แท้จริงของธุรกิจนั้นๆ ซึ่งขณะนี้ ทีโอที มีความพร้อมในการดำเนินการจัดทำ ABC อยู่แล้ว ถ้า Operator มีความพร้อมในการจัดทำ ABC ก็ไม่ควรกำหนดเพดาน OPEX ที่ 20%

7.3 ผู้ประกอบการ ดีแทค

บริษัทฯ เห็นว่าการกำกับดูแลต้นทุนการดำเนินงาน (Operating Expenses) ที่สำนักงาน กสทช. กำหนดให้ ผู้ประกอบการทุกรายชี้แจงที่มาของต้นทุน วิธีการจัดสรร เพื่อให้สำนักงานนำไปพิจารณาและปรับปรุงข้อมูลตามความ เหมาะสม นั้น ควรเป็นการดำเนินงานที่ต้องมีความโปร่งใส และเป็นธรรม โดยสำนักงาน กสทช. จะต้องแสดงให้ผู้ประกอบการ แต่ละรายรับรู้และเข้าใจถึงข้อมูลและวิธีการปรับปรุงของสำนักงานด้วย

ทั้งนี้ บริษัทฯ ใคร่ขอทราบว่ากรณีต้นทุนค่าเช่าใช้สถานที่ อุปกรณ์ หรือบางส่วนของโครงข่ายที่อนุญาตให้ใช้ไม่เกิน 20% ของค่าใช้จ่ายรายปีในแต่ละรายการตามข้อ 4.4 (3) นั้น แยกต่างหากจากต้นทุนการดำเนินการตามข้อ 4.4 (2) หรือไม่

7.4 ผู้ประกอบการ ทริปเปิลที บรอดแบนด์

ตามที่สำนักงาน กสทช. ได้เสนอการกำกับดูแลต้นทุนการดำเนินงาน โดยแบ่งเป็นกรณีที่ 2 และกรณีที่ 3 นั้น บริษัทฯ เห็นว่ามีความแตกต่างกันของกรณีที่ 2 และกรณีที่ 3 ยังไม่ชัดเจน ควรมีการพิจารณากำหนดให้สามารถเข้าใจและปฏิบัติได้อย่าง ชัดเจน

7.5 ผู้ประกอบการ เอไอเอส

วิธี Activity Base Costing (ABC) เป็นวิธีการที่เพิ่มภาระอย่างมากในการดำเนินการ ประกอบกับมีรายละเอียดที่อาจแตกต่างกันในการจัดสรรต้นทุนของแต่ละผู้ประกอบการ บริษัทฯเห็นว่าควรประเมินค่าใช้จ่ายดำเนินงานเป็นร้อยละของมูลค่าอุปกรณ์ โดยกำหนดอัตราร้อยละที่เป็นค่ากลางที่เป็นพหุคูณสำหรับอุตสาหกรรม

7.6 ผู้ประกอบการ กสท. (ในที่ประชุม)

มีรูปแบบธุรกิจใหม่เป็นการเช่าทั้งหมด การกำหนด 20% ของค่าเช่าจะเป็นปัญหา กับ กสท. เป็นอย่างมาก จึงควรแยกประเด็น เช่น เป็น 20% ของ OPEX รายปี เนื่องจากของ กสท. ไม่ใช่ CAPEX

8. วิธีการกำกับดูแลต้นทุนร่วมต่อไปนี้มีเหมาะสมหรือไม่

กรณีต้นทุนร่วมในส่วนของโครงข่าย (Network Common Cost) เกี่ยวข้องกับการให้บริการโครงข่าย จึงให้บวกเพิ่ม (Mark-up) เข้ากับอุปกรณ์โครงข่ายด้วยวิธี EMPU และไม่ถูกกำกับดูแลด้วยอัตราพหุคูณ

สำหรับต้นทุนร่วมที่คาบเกี่ยวกับส่วนที่ไม่เกี่ยวข้องกับโครงข่าย (Non-Network Common Cost) ถือว่าไม่จำเป็นในการให้บริการโครงข่าย จึงอนุญาตเป็นส่วนน้อยเพียงเพื่อให้มีแรงจูงใจในการขยายโครงข่าย

8.1 ผู้ประกอบการ ทรูมูฟ

บริษัทฯเห็นว่าไม่ควรมีการกำหนดพหุคูณของต้นทุนร่วมในส่วนที่ไม่เกี่ยวกับโครงข่าย (nonnetwork common cost) รวมกับต้นทุนร่วมส่วนที่เหลือจากการจัดสรรต้นทุนทางอ้อม (กสทช. กำหนดให้ไม่เกิน 2%)

8.2 ผู้ประกอบการ ทีโอที

1. ต้นทุนร่วมในส่วนของโครงข่าย (Network Common Cost) ให้บวกเพิ่ม (Mark up) เข้ากับอุปกรณ์โครงข่าย ซึ่งจะไม่ถูกกำกับดูแลด้วยอัตราพหุคูณ ทีโอที เห็นว่าเหมาะสม เนื่องจากเป็นไปตามหลักการที่ Regulator ในประเทศต่างๆ ยอมรับ

2. ต้นทุนร่วมในส่วนที่ไม่เกี่ยวข้องกับโครงข่าย ทีโอที เห็นว่าหาก กสทช. เห็นชอบให้แต่ละผู้ประกอบการนำหลักการ ABC มาใช้ กสทช. ไม่ควรกำหนดพหุคูณ เพราะผลลัพธ์ที่ได้จะสะท้อนตามกรรมวิธีในการจัดสรร ABC แล้ว แต่ในเบื้องต้น หาก กสทช. ไม่ได้กำกับดูแล ให้ผู้ประกอบการใช้หลักการ ABC เหมือนกัน ทีโอที เห็นชอบด้วยกับ กสทช. ในการกำหนดต้นทุนร่วมในส่วนที่ไม่เกี่ยวข้องกับโครงข่ายไม่เกิน 2% ของมูลค่าอุปกรณ์โครงข่ายและต้นทุนการดำเนินงานรายปี

8.3 ผู้ประกอบการ ดีแทค

บริษัทฯ เห็นด้วยกับการกำกับดูแลต้นทุนร่วม (Common Cost) ในส่วนที่ไม่เกี่ยวข้องกับโครงข่ายรวมกับต้นทุนร่วมส่วนที่เหลือจากการจัดสรรต้นทุนทางอ้อมให้มีได้ไม่เกินร้อยละ 2 ของมูลค่าอุปกรณ์โครงข่ายและต้นทุนการดำเนินงานรายปี

8.4 ผู้ประกอบการ ทริปเปิลที บรอดแบนด์

บริษัทเห็นด้วยกับการใช้วิธี EPMU

8.5 ผู้ประกอบการ เอไอเอส

วิธีการบวกเพิ่ม (Mark up) สำหรับต้นทุนร่วม (Common Cost) บริษัทฯ เลือกใช้วิธี Equal Proportion Markup (EPMU) เนื่องจากไม่ซับซ้อน และไม่ต้องอาศัยข้อมูลความไม่แน่นอนเหมือนกับวิธีอื่น

8.6 ผู้ประกอบการ กสท. (ในที่ประชุม)

ตามความเห็นครั้งที่แล้ว กสท.เห็นว่าไม่ควรเก็บเลย เนื่องจากเป็นการสร้างกำไร และเห็นว่าการกำหนดให้บวกเพิ่มที่ 2% จะสะดวกกว่าเนื่องจากไม่ต้องหาข้อมูลมาใช้คำนวณ

9. แพลตฟอร์มการแปลงข้อความหรือข้อมูลให้เป็นข้อมูลเสียง

มีความเหมาะสม สอดคล้องกับมาตรฐานสากล และสามารถปรับใช้กับโครงข่ายของผู้ประกอบการในประเทศไทย ได้หรือไม่ ทั้งนี้ผู้ประกอบการสามารถเสนอแนะวิธีการคำนวณแพลตฟอร์มดังกล่าวได้ตามที่เห็นว่าเหมาะสม

9.1 ผู้ประกอบการ ทรูมูฟ

บริษัทฯ เห็นว่าหลักการคำนวณต้นทุนการใช้และเชื่อมต่อโครงข่ายสำหรับบริการ SMS และ MMS นั้นในทางปฏิบัติมีความแตกต่างจากการคำนวณต้นทุนของบริการประเภทเสียงและไม่สามารถหาแพลตฟอร์มการแปลงข้อความหรือข้อมูลให้เป็นข้อมูลเสียงที่เหมาะสมได้

เนื่องจากในทางเทคนิคการส่งข้อความ SMS ขนาดใดๆที่ไม่เกิน 140 bytes ต่อข้อความจะมีการใช้ทรัพยากรโครงข่ายเท่ากันและในการให้บริการ SMS นั้นบริษัทฯไม่สามารถระบุอัตราการส่งข้อมูลต่อข้อความ SMS และอัตราการส่งข้อความ SMS ที่แน่นอนได้

สำหรับการส่งข้อความ MMS ระหว่างผู้ประกอบการโทรศัพท์เคลื่อนที่ในประเทศไทยใช้วิธีเชื่อมต่อแบบ server to server มิได้ส่งข้อมูลผ่าน GPRS ดังนั้นจึงไม่สามารถคำนวณโดยใช้วิธีที่สำนักงาน กสทช. อ้างอิงได้นอกจากนั้นในปัจจุบันบริการประเภท GPRS เป็นบริการที่ไม่มีการใช้งานข้ามโครงข่ายดังนั้นจึงไม่มีความจำเป็นต้องกำหนดค่า IC สำหรับบริการนี้

จากเหตุผลข้างต้นบริษัทฯจึงเห็นว่าวิธีการคำนวณต้นทุนสำหรับบริการ SMS และ MMS ในลักษณะเป็นหน่วยต้นทุนต่อรายการ (per transaction) มีความเหมาะสมกว่า

9.2 ผู้ประกอบการ ทีโอที

รายละเอียดในหัวข้อนี้จะต้องมีคำจำกัดความของแต่ละแพลตฟอร์มให้ชัดเจนมากกว่านี้ จึงจะได้ข้อมูลที่ถูกต้องตรงกัน (ในท้องประชุม) สอบถามความจำเป็นในการกำหนดแพลตฟอร์ม และเห็นด้วยกับการจัดประชุมทางด้านเทคนิคเฉพาะประเด็นนี้

9.3 ผู้ประกอบการ ดีแทค

บริษัทฯ ขอเรียนเสนอให้สำนักงาน กสทช. จัดการประชุมเฉพาะกลุ่มทางด้านเทคนิคในประเด็นแพลตฟอร์มการแปลงข้อมูลให้เป็นข้อมูลเสียงเนื่องจากเป็นประเด็นที่ซับซ้อนและควรสร้างความเข้าใจให้ตรงกันก่อนที่จะกำหนดเป็นหลักเกณฑ์ที่จะนำไปปฏิบัติ ทั้งนี้ ข้อมูลที่นำเสนอตามผลการศึกษารูปแบบจำลองของประเทศต่างๆนั้นอาจไม่สามารถใช้ได้กับกิจการโทรศัพท์เคลื่อนที่ของประเทศไทย ดังนี้

9.4 ผู้ประกอบการ เอไอเอส

แพ็คเกจการแปลงข้อความหรือข้อมูลให้เป็นข้อมูลเสียงตามหัวข้อ 4.6 บริษัท ฯ ยังเห็นว่าไม่สะท้อนปริมาณที่มีการใช้งานจริง โดยมีประเด็นที่ควรทบทวนดังต่อไปนี้

SMS

- ขนาดข้อความ SMS เฉลี่ย สำหรับการส่ง SMS ภาษาไทย ควรจะมีค่าเฉลี่ยที่มากกว่า 40 ไบต์ เนื่องจากค่าสูงสุดได้ถึง 150 ไบต์
- อัตราการส่งข้อมูลต่อข้อความ ในการคำนวณจะอ้างอิงจากขนาดช่องสัญญาณ ควรจะคำนึงถึงขนาดที่ใช้ส่งข้อความจริง ไม่ใช่ Max Capacity เพราะจะทำให้เกิด Congest ซึ่งไม่สอดคล้องกับการใช้งานจริง รวมถึงพิจารณาตามการใช้งานจริงใน 1 วัน ไม่ใช่คิดจากจำนวนข้อความในชั่วโมงที่มีการใช้งานสูงสุด

Data

- อัตราการส่งข้อมูล ในการคำนวณจะอ้างอิงจากขนาดช่องสัญญาณ ควรจะคำนึงถึงอัตราที่สามารถใช้ส่งจริง ไม่ใช่ Max Capacity เพราะจะทำให้เกิด Congest ซึ่งไม่สอดคล้องกับการใช้งานจริง รวมถึงพิจารณาตามการใช้งานจริงใน 1 วัน ไม่ใช่คิดจากจำนวนข้อความในชั่วโมงที่มีการใช้งานสูงสุด

MMS

- ขนาดข้อความ MMS เฉลี่ย ควรจะใช้ขนาดข้อความเฉลี่ยเทียบเคียงกับค่าสูงสุดที่ส่งได้ ปัจจุบัน ผู้ประกอบการ เอไอเอสมีค่าสูงสุดที่ 350 KByte
- เมื่อกำหนดขนาดข้อมูลที่ส่งได้แล้วก็นำมาใช้คำนวณเลย ไม่มีความจำเป็นต้องแยกออกจากกันเพราะถือเป็นข้อมูลที่ส่งออกไปด้วย

บริษัทฯ ขอเสนอให้จัดประชุมในประเด็นนี้อีกครั้งโดยเฉพาะ เพื่อให้ผู้ประกอบการต่าง ๆ ได้ทำความเข้าใจร่วมกันเกี่ยวกับข้อเสนอในที่มาของแพ็คเกจต่างๆ ในการแปลงข้อความหรือข้อมูลให้เป็นข้อมูลเสียงข้อความ

10. แนวทางการยื่นข้อมูลตามแบบฟอร์มที่กำหนดมีความเหมาะสมและสามารถจัดทำได้ในทางปฏิบัติหรือไม่

10.1 ผู้ประกอบการ ทีโอที

จากการพิจารณาหลักการตามที่ กสทช. กำหนดตามมาตรฐานการคำนวณอัตราค่าตอบแทนการเชื่อมต่อโครงข่ายโทรคมนาคม เป็นการคำนวณแบบ Bottom up LRIC ซึ่งตามประกาศ ว่าด้วย การใช้และเชื่อมต่อโครงข่ายให้ใช้อัตราสะท้อนต้นทุน (Cost – oriented basis) ให้ถือว่าวิธีการคำนวณแบบต้นทุนส่วนเพิ่มระยะยาว (Long Run Incremental Cost) เป็นวิธีการคำนวณที่สะท้อนต้นทุนที่คณะกรรมการฯ ให้ความเห็นชอบ วิธีการคำนวณต้นทุนแบบต้นทุนส่วนเพิ่มระยะยาว (Long Run Incremental Cost) เป็นทั้งแบบ Top down และ Bottom up ซึ่ง ทีโอที เห็นว่าการคำนวณตามวิธี Top down LRIC มีความเหมาะสมกว่า Bottom up LRIC เนื่องจากมีการใช้ข้อมูลทางด้านบัญชี สามารถตรวจสอบได้และผ่านการตรวจสอบจาก สตง. มาแล้ว ซึ่งข้อมูลราคาอุปกรณ์ที่ได้จากระบบบัญชีนั้น มีการประเมินมูลค่าทรัพย์สินตามวิธีต่างๆ ที่เหมาะสมของแต่ละอุปกรณ์แล้ว จึงมาคำนวณ WACC พร้อมทั้งคำนึงถึงแนวโน้มราคาของอุปกรณ์แล้วในขณะที่ตามวิธี Bottom up คำนวณจากการประมาณการ

ทั้งนี้ผลจากการคำนวณต้นทุนตามมาตรฐานการคำนวณอัตราค่าตอบแทนการเชื่อมต่อโครงข่ายโทรคมนาคมจะไม่สามารถนำมาใช้เพื่อรายงาน Accounting Separation ของ Operator ได้ เพราะรายงาน Accounting Separation ต้องใช้ข้อมูลที่มาจากระบบบัญชีเท่านั้นมีผล ให้ Operator ต้องจัดทำข้อมูลหลายชุดและใช้เวลามากในการจัดทำ

จึงขอให้ กสทช. พิจารณาหลักเกณฑ์ในการกำหนดมาตรฐานการคำนวณอัตราค่าตอบแทนการเชื่อมต่อโครงข่ายโทรคมนาคมใหม่อีกครั้ง โดยการใช้วิธีคำนวณต้นทุนแบบ Top down LRIC ได้

จากการศึกษาข้อมูลจากต่างประเทศ เช่น ออสเตรเลีย เดนมาร์ก เยอรมัน อังกฤษ จะใช้การคำนวณต้นทุนแบบ Bottom up LRIC ในการกำกับดูแล ส่วน Operator จะใช้การคำนวณต้นทุนแบบ Top down LRIC ซึ่งทั้งสองวิธีนี้มีการคิด Discount อุปกรณ์ให้เป็นปัจจุบันเหมือนกัน

แผนภาพแสดงถึงภาพรวมของกระบวนการที่จะต้องทำเมื่อมีการประเมินมูลค่าสินทรัพย์ สำหรับการจัดทำต้นทุนบริการ จาก HCA เป็น CCA โดยมีรายละเอียดตามเอกสารแนบ ข้อ 11

ตามที่ กสทช. ได้กำหนดแบบฟอร์มมาตรฐานให้ผู้ประกอบการยื่นข้อมูลแสดงการคำนวณอัตรา IC ในหัวข้อต้นทุนโครงข่าย และต้นทุนการใช้บริการ โดยให้ผู้ประกอบการยื่นข้อมูลแสดงการคำนวณอัตรา IC ในหัวข้อต้นทุนโครงข่าย และต้นทุนการให้บริการ โดยให้ผู้ประกอบการคำนวณมูลค่าสินทรัพย์ให้เป็นปัจจุบัน (CCA) และให้ใช้สูตรคำนวณค่าเสื่อมราคาด้วยวิธี Tilted Annuity ซึ่งมีการคำนวณถึง Price Trend เป็นปัจจัยหลักนั้น ทีโอที มีความเห็นว่าการคำนวณค่าเสื่อมราคาตามหลักการวิธี Top down จะมีการปรับมูลค่าสินทรัพย์เป็นปัจจุบัน แต่การคำนวณค่าเสื่อมราคาจะยังคงคำนวณด้วยวิธี Straight line ตามปกติ แต่หากคำนวณหลักการตามวิธี Bottom up จะใช้วิธี Tilted Annuity โดยมีการคำนวณ Price Trend ซึ่งทั้งสองวิธีนี้จะมีหลักการเฉพาะไม่ปนกัน หากคำนวณทั้ง CCA และ Tilted Annuity รวมกันเป็นการคำนวณที่ไม่เป็นไปตามหลักการของวิธีใด อีกทั้งเป็นการคำนวณซ้อนกัน

ขอให้ กสทช. พิจารณาในประเด็นวิธีการคำนวณต้นทุน ซึ่งตามวิธีการคำนวณต้นทุนบริการโทรคมนาคมในต่างประเทศ เช่น ออสเตรเลีย เดนมาร์ก เยอรมัน และ อังกฤษ จะใช้วิธี Bottom-up LRIC สำหรับ Regulator ส่วน Operator จะใช้วิธี Top-down LRIC

กสทช. ควรจัดทำค่านิยามบริการต่างๆ เพื่อให้มีความเข้าใจที่ตรงกัน ระหว่างการจัดทำข้อมูลมาตรฐานการคำนวณอัตราค่าตอบแทนการเชื่อมต่อโครงข่ายโทรคมนาคม และการจัดทำข้อมูล Accounting Separation เนื่องจากมีผลต่อการเก็บข้อมูล Data Input ของแต่ละบริการรวมไปถึงต้นทุนบริการด้วย

10.2 ผู้ประกอบการ ดีแทค:

บริษัทฯ เห็นควรเพิ่มเติมรายการหลักๆ ในแบบฟอร์มเอกสารแนบ1 หัวข้อประเภทอุปกรณ์ (AssetCategory)

- IBC(In Building Coverage)(ระบบการกระจายสัญญาณโทรศัพท์ภายในอาคาร)
- Switching center building (อาคารชุมสาย)
- Installation cost (per equipment)(ค่าติดตั้งลงระบบ ซึ่งควรจะประกอบด้วยรายการอุปกรณ์หลักๆทุกรายการ)
- OSS (Operation Support System) (ระบบสนับสนุนการปฏิบัติการวิศวกรรม)
- SOC room(Service Operation Center) (ห้องควบคุมการปฏิบัติการวิศวกรรม)

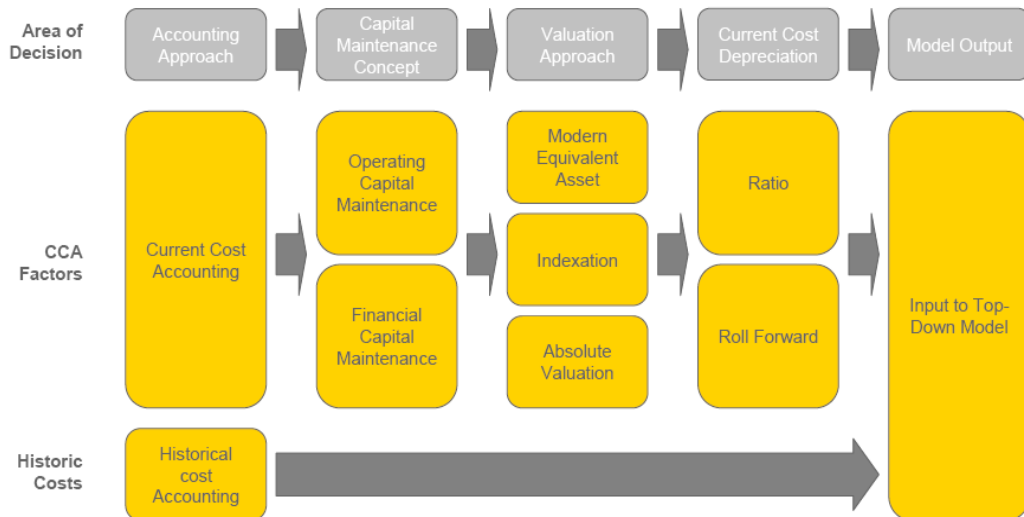
10.3 ผู้ประกอบการ ทริปเปิลที บรอดแบนด์

บริษัทฯ ใครขอเสนอให้สามารถเสนอข้อมูลได้ตามรูปแบบที่แต่ละบริษัทเห็นว่าเหมาะสม ไม่ควรจะต้องมีการกำหนดแบบฟอร์ม ซึ่งจะเป็นภาระต่อบริษัทต่างๆ

11. ประเด็นอื่น ๆ ที่มีการรับฟังความคิดเห็น

11.1 ผู้ประกอบการ ทีโอที

แผนภาพแสดงถึงภาพรวมของกระบวนการที่จะต้องทำเมื่อมีการประเมินมูลค่าสินทรัพย์สำหรับการจัดทำต้นทุนบริการจาก HCA เป็น CCA

1. วิธีการทางบัญชี (Accounting approach)

การประเมินราคาสินทรัพย์เพื่อใช้ในการคำนวณต้นทุนบริการประกอบไปด้วย 2 วิธีดังนี้

1. ต้นทุนสินทรัพย์ตามมูลค่าในอดีต (Historical Cost Accounting - HCA) ซึ่งใช้ราคาทุนเดิมของสินทรัพย์และค่าเสื่อมราคาทางบัญชี
2. ต้นทุนสินทรัพย์ตามมูลค่าปัจจุบัน (Current cost accounting - CCA) ซึ่งราคาทุนเดิมของสินทรัพย์ถูกประเมินใหม่เพื่อสะท้อนต้นทุนปัจจุบันกล่าวคือต้นทุนของสินทรัพย์จะถูกเปลี่ยนเป็นราคาที่ทำกาซื้อในปัจจุบันซึ่งค่าเสื่อมราคาจะถูกปรับตามราคาตามบัญชีที่เปลี่ยนแปลงไปของสินทรัพย์จากงวดหนึ่งไปยังงวดถัดไป

วิธี CCA ได้ถูกนำมาเป็นแนวคิดที่ช่วยแก้ปัญหาตามข้อจำกัดของการคำนวณต้นทุนสินทรัพย์ตามมูลค่า HCA เนื่องจากข้อมูลที่บันทึกในอดีตไม่สามารถสะท้อนข้อมูลในปัจจุบันของราคาของสินทรัพย์ของธุรกิจใดธุรกิจหนึ่งที่มีการเปลี่ยนแปลงไปตลอดเวลา ดังนั้นข้อมูลในอดีตอาจไม่สามารถใช้เป็นตัวบ่งชี้ได้อย่างถูกต้องแม่นยำในการตัดสินใจทางธุรกิจทั้งภายในและภายนอก

หน่วยงานกำกับดูแลได้พิจารณาว่า CCA เป็นวิธีการที่เหมาะสมสำหรับการคำนวณอัตราค่าเชื่อมต่อโครงข่ายที่อิงต้นทุนเป็นหลัก (Cost-oriented interconnection charges) เนื่องจาก CCA สะท้อนต้นทุนในการให้บริการหากมีการลงทุนเกิดขึ้นในปัจจุบันและเป็นตัวบ่งชี้ที่เหมาะสมสำหรับผู้ลงทุนรายใหม่ในการตัดสินใจที่จะเข้ามาลงทุนและสำหรับลูกค้าเมื่อใช้บริการ

ในการประเมินมูลค่าตามวิธี CCA มีองค์ประกอบ 3 ส่วนที่ต้องพิจารณา ดังนี้

1. การรักษาระดับทุน (Capital maintenance) เช่นการรักษาระดับทุนทางการเงิน (Finance capital maintenance-FCM) หรือการรักษาระดับทุนทางการผลิต (Operating capital maintenance-OCM)
2. การประเมินราคาสินทรัพย์เช่นต้นทุนเดิมหรือต้นทุนปัจจุบัน
3. วิธีการในการคำนวณค่าเสื่อมราคา

2. การรักษาระดับทุน(Capital Maintenance) เป็นหลักการทางการบัญชีซึ่งสามารถรับรู้กำไรได้หลังจากที่ทุนของบริษัทได้ถูกคิดลดกลับไปจุดต้นกำเนิด (เรียกว่า ‘Capital recovery’) หรือถูกรักษาไว้ในระดับที่ถูกกำหนดไว้ล่วงหน้าแล้วดังนั้นจึงจำเป็นที่จะต้องมีการกำหนดมูลค่าทุนก่อนที่จะคำนวณผลกำไร การใช้ CCA สามารถส่งผลกระทบต่อการเปลี่ยนแปลงรายปีของมูลค่าสินทรัพย์ตามราคาบัญชี (ได้แก่การเปลี่ยนแปลงในทุน) เนื่องจากผลของการปรับมูลค่าสินทรัพย์โดยใช้ราคาปัจจุบันในแต่ละปี ดังนั้นจึงต้องมีการนำวิธีการรักษาระดับทุนมาใช้

การรักษาระดับทุนที่สามารถนำมาใช้ภายใต้วิธี CCA ประกอบไปด้วย 2 หลักการดังนี้

2.1. การรักษาระดับทุนทางการเงิน (Financial Capital Maintenance -FCM)

ภายใต้หลักการ FCM เงินทุนทางการเงินของบริษัทจะถูกรักษาไว้ที่ราคาปัจจุบันภายใต้ข้อสมมติฐานว่าจะมีการรักษาระดับทุนได้เมื่อเงินทุนของผู้ถือหุ้นวันสิ้นงวดอยู่ในระดับเดียวกับต้นงวดโดยเมื่อมีการใช้วิธีนี้การเพิ่มขึ้นหรือลดลงของต้นทุนปัจจุบันของสินทรัพย์จะถูกรายงานอยู่ในรูปแบบของกำไรหรือขาดทุนทั้งนี้หมายความว่า การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในแต่ละปีในมูลค่าของสินทรัพย์จากผลตามวิธี CCA จะถูกบันทึกไว้เป็นกำไรหรือขาดทุนจากการถือครอง (Holding gain or loss) อย่างไรก็ตามการเปลี่ยนแปลงที่ดำเนินการเปลี่ยนวิธีจาก HCA ไปยัง CCA การเปลี่ยนแปลงของมูลค่าของสินทรัพย์จะไม่ส่งผลกระทบต่อกำไรหรือขาดทุนจากการถือครอง

2.2. การรักษาระดับทุนทางการผลิต (Operating Capital Maintenance -OCM)

หลักการ OCM พิจารณาถึงความสามารถในการดำเนินงานของบริษัทวิธีการนี้กำหนดให้ต้นทุนของบริษัทมีความสามารถในการดำเนินงานหรือความสามารถในการให้ผลผลิตที่ดีเทียบเท่ากับตอนต้นงวดผลก็คือกำไรหรือขาดทุนจากการถือครอง (Holding gain or loss) ซึ่งเกิดจากการเปลี่ยนแปลงราคาของสินทรัพย์ดำเนินงานสุทธิจะถูกตั้งเป็นการปรับเงินทุน (Capital adjustment) ส่วนเกินทุนหรือขาดทุนใดๆที่เกิดขึ้นเนื่องจากการปรับราคาของสินทรัพย์สุทธิให้เป็นราคาปัจจุบันจะไม่แสดงอยู่ในงบกำไรขาดทุนแต่จะแสดงเป็นการเปลี่ยนแปลงในสำรองราคาทุนปัจจุบัน (Current cost reserve) หลักการ OCM จะเหมาะสมที่สุดสำหรับบริษัทที่มีวัตถุประสงค์เพื่อต้องการแสดงให้เห็นว่าบริษัทมีความสามารถที่จะดำเนินกิจการต่อไปโดยให้ความมั่นใจว่าจะสามารถผลิตสินค้าได้ในปริมาณที่เท่ากับงวดก่อน

การพิจารณาหลักการการรักษาระดับทุน (Capital Maintenance)

ภายใต้หลักการ FCM รายการปรับมูลค่าของสินทรัพย์ทุกรายการภายในปีจะส่งผลไปยังงบกำไรขาดทุนแต่สำหรับหลักการ OCM จะมีเพียงค่าเสื่อมราคาตามวิธีมูลค่าปัจจุบันสำหรับปีเท่านั้นที่แสดงอยู่ในงบกำไรขาดทุน

ความแตกต่างระหว่างค่าเสื่อมราคาของแต่ละหลักการ

ภายใต้หลักการ FCM มูลค่าที่เปลี่ยนแปลงไปจะถูกบันทึกไปยังงบดุลและงบกำไรขาดทุนโดยใช้วิธีการคำนวณกำไร/ขาดทุนจากการถือครอง (Holding gain or loss) และ Backlog depreciation ภายใต้หลักการ OCM มูลค่าที่เปลี่ยนแปลงไปจะถูกบันทึกไปยังงบดุลเท่านั้นซึ่งจะไม่มีวิธีการคำนวณกำไร/ขาดทุนจากการถือครอง (Holding gain or loss) และ Backlog depreciation

การเลือกใช้หลักการรักษาระดับเงินทุน (Capital maintenance)

ตามหลักปฏิบัติสากลคือการนำหลักการ FCM มาใช้สำหรับ CCA เพื่อการจัดทำต้นทุนบริการในธุรกิจการสื่อสารโทรคมนาคมเนื่องจากหลักการ FCM ช่วยป้องกันความเสี่ยงจากการได้ผลตอบแทนที่สูงกว่าหรือต่ำกว่าอันเนื่องมาจากแนวโน้มราคาของสินทรัพย์ซึ่งเป็นแรงจูงใจที่เหมาะสมที่สุดในการลงทุนสำหรับผู้ประกอบการรายใหญ่และสร้างแรงจูงใจให้กับผู้ลงทุนรายใหม่ด้วย

3. วิธีการประเมินมูลค่า

วิธีการในการประเมินมูลค่าสินทรัพย์ภายใต้หลักการ CCA ซึ่งแต่ละวิธีก็จะเหมาะสมกับสถานการณ์ที่แตกต่างกันไปโดยวิธีที่ใช้ในการประเมินสินทรัพย์มีดังนี้

- ▶ วิธีการประเมินมูลค่าสินทรัพย์แบบสมบูรณ์ (Absolute valuation)
- ▶ วิธีการสินทรัพย์ใหม่เทียบเท่าของเดิม (Modern equivalent asset (MEA))
- ▶ วิธีการใช้ดัชนีการปรับมูลค่า (Indexation) และ
- ▶ วิธีราคาทุนเดิม (Historical cost)

หลักการเลือกวิธีการประเมินมูลค่าสินทรัพย์การเลือกวิธีการในการประเมินมูลค่าสินทรัพย์ควรพิจารณาที่ละกลุ่มสินทรัพย์โดยอ้างอิงจากลักษณะเฉพาะของแต่ละกลุ่มสินทรัพย์และพิจารณาในแต่ละวิธีโดยวิธีการปรับมูลค่าในแต่ละกลุ่มสินทรัพย์นั้น ตามกระบวนการที่สามารถนำมาปฏิบัติในการเลือกว่าจะใช้วิธีการประเมินแบบใดสำหรับกลุ่มสินทรัพย์เมื่อต้องประเมินสินทรัพย์ตามวิธี CCA ดังนี้

Question on Asset Class	Valuation Approach	Example
<p>Is the Asset Class material to the overall asset base (in terms of NBV)?</p> <p>YES</p>	<p>NO → Historical Cost</p>	<p>Facilities equipment</p>
<p>Are the asset lives greater than 3 years?</p> <p>YES</p>	<p>NO → Historical Cost</p>	<p>Computer Equipment</p>
<p>Is the technology of the equipment contained in the asset class likely to have changed or change greatly over time?</p> <p>YES</p>	<p>NO → Indexation</p>	<p>Cable assets, duct etc</p>
<p>Do TOT have enough reliable/accurate information in order to get detailed quantity and price information?</p> <p>YES</p>	<p>NO → Indexation</p>	<p>Coaxial cable</p>
<p>Have vendors stopped selling the equipment type commercially?</p> <p>YES</p>	<p>NO → Absolute Valuation</p>	<p>SDH transmission equipment</p>
<p>Is there a new technology available that is a close substitute for the asset under valuation – does this asset have the same functional characteristics as the old equipment?</p> <p>YES</p>	<p>NO → Absolute Valuation</p> <p>YES → Modern Equivalent Asset</p>	<p>TDMA equipment</p> <p>PDH transmission equipment</p>

ค่าเสื่อมราคาตามวิธีต้นทุนปัจจุบัน (Current cost depreciation)

การใช้วิธี CCA จะต้องมีองค์ประกอบเพิ่มเติมเพื่อที่จะปรับมูลค่าไปยังค่าเสื่อมราคาตามวิธีราคาทุนเดิม โดยส่วนประกอบเหล่านี้คือ

- ▶ Supplementary depreciation
- ▶ กำไร/ขาดทุนจากการถือครอง (Holding gain/loss) และ
- ▶ Backlog depreciation

$$\text{ค่าเสื่อมราคาต่อปี} = HD + SupDep + HG / L + BLD$$

1. **Supplementary depreciation** ภายใต้วิธีการคำนวณ CCA ค่าเสื่อมราคาควรจะต้องอ้างอิงจากยอดที่มีการปรับมูลค่าแล้วโดยผลแตกต่างระหว่างค่าเสื่อมราคาที่เกิดจากวิธีราคาทุนเดิมกับค่าเสื่อมราคาที่เกิดจากวิธีราคาทุนปัจจุบันนั้นเรียกว่า Supplementary depreciation

2. **กำไร/ขาดทุนสุทธิจากการถือครอง (Net Holding Gain/(Loss))** กำไรหรือขาดทุนจากการถือครองสะท้อนให้เห็นถึงการได้ผลประโยชน์หรือเสียผลประโยชน์ที่เกิดขึ้นกับบริษัทที่อยู่ภายใต้การกำกับดูแลอันเนื่องมาจากการลงทุนในสินทรัพย์ก่อนที่จะมีการเปลี่ยนแปลงในราคาหากราคาของสินทรัพย์เพิ่มขึ้นบริษัทจะได้รับประโยชน์เพราะมูลค่าสินทรัพย์ที่เพิ่มขึ้นสามารถหักลบกับค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นเนื่องจากการใช้งานของสินทรัพย์นั้นหรือบริษัทอาจหลีกเลี่ยงการซื้อสินทรัพย์ในราคาที่สูงและจะเป็นไปในทางกลับกันหากมูลค่าของสินทรัพย์ลดลงเพื่อให้แน่ใจว่าบริษัทที่อยู่ภายใต้การกำกับดูแลไม่ได้รับผลประโยชน์เกินควรหรือแบกรับภาระขาดทุนจากการที่ราคาสินทรัพย์มีราคาต่ำไปจึงทำให้ต้องมีการปรับแก้ไขกำไร/ขาดทุนจากการถือครองให้ถูกต้อง

3. **Backlog Depreciation** ภายใต้หลักการ FCM ค่าเสื่อมราคาปรากฏในบัญชีกำไรขาดทุนสำหรับปีคือผลรวมของค่าเสื่อมราคาที่เกิดจากราคาทุนเดิมของสินทรัพย์และ Supplementary depreciation ซึ่งหากรวมยอดค่าเสื่อมราคาดังกล่าวตลอดอายุการใช้งานของสินทรัพย์จะไม่เท่ากับมูลค่าเปลี่ยนแปลงของสินทรัพย์นั้นเมื่อสิ้นสุดอายุการใช้งาน Backlog Depreciation เป็นตัวสะท้อนค่าเสื่อมราคาที่ต้องการเพิ่มเพื่อชดเชยกับการเปลี่ยนแปลงในค่าเสื่อมราคาสะสมตามวิธีที่ประเมินราคาสินทรัพย์ขึ้นมาใหม่เพื่อให้แน่ใจว่าเมื่อสิ้นสุดอายุการใช้งานของสินทรัพย์ยอดรวมของ GRC และค่าเสื่อมราคาสะสมตามมูลค่าปัจจุบันจะมีค่าเท่ากับศูนย์ซึ่งจะต้องไปหักลบกับกำไรขาดทุนจากการถือครอง (Holding loss/gain) ตามสัดส่วนของมูลค่าการเปลี่ยนแปลงใน GRC ซึ่งควรจะถูกราคาค่าเสื่อมราคา

3. การคำนวณค่าเสื่อมราคาตามวิธี CCA

ค่าเสื่อมราคาตามวิธี CCA สามารถคำนวณได้ 2 วิธีคือ

1. วิธีอัตราส่วน (Ratio method) และ
2. วิธี Roll-forward

1 **วิธีอัตราส่วน (Ratio method)** โดยวิธีนี้จะเป็นวิธีที่เหมาะสมในกรณีที่จำนวนของอุปกรณ์ค่อนข้างที่จะคงที่ (เช่นผลกระทบที่เป็นสาระสำคัญต่อ GRC เกิดจากการผันแปรของราคาเท่านั้น)

สูตรการคำนวณวิธีอัตราส่วน (Ratio method)

มีข้อสมมติฐานภายใต้การคำนวณโดยใช้วิธีอัตราส่วน ดังนี้

$$\frac{NBV}{GBV} = \frac{NRC}{GRC} \quad \text{และ ดังนั้น} \quad CCAD = HCAD \left(\frac{GRC}{GBV} \right)$$

เมื่อ $NBV = GBV - HCAD$ และ $NRC = GRC - CCAD$

องค์ประกอบที่เกี่ยวกับค่าเสื่อมราคาสามารถคำนวณได้ดังนี้

- ▶ ค่าเสื่อมราคาตามวิธีทุนเดิม (HD) = ราคาทุน
- ▶ กำไร/ขาดทุน จากการถือครอง (HG/L) = $GRC_{\text{ต้นงวด}} - GRC_{\text{ปลายงวด}}$

หมายเหตุ กำไร/ขาดทุนจากการถือครอง ควรจะมียอดเป็นติดลบในกรณีที่ราคามีการปรับตัวสูงขึ้น

- ▶ ค่าเสื่อมราคาตามวิธีต้นทุนปัจจุบัน (CCD) = $CCAD_{\text{ปลายงวด}} - CCAD_{\text{ต้นงวด}} - BLD$
- ▶ Supplementary depreciation (SD) = $CCD - HD$
- ▶ Backlog depreciation (BLD) = $-\left(\frac{1 - \frac{NBV_{\text{ต้นงวด}}}{GBV_{\text{ต้นงวด}}}}{GBV_{\text{ต้นงวด}}} \right) HG / L$

สูตรการคำนวณข้างต้นไม่ได้รวมถึงมูลค่าของสินทรัพย์ที่ขายไปหรือซื้อเพิ่มขึ้นสำหรับปี โดยมูลค่าที่ขายไปและซื้อเพิ่มขึ้นจะถูกนำออกมาจากยอด GRC ปลายงวดเพื่อใช้ในการคำนวณ ผลกำไรจากการถือครอง เนื่องจากการคำนวณในส่วนนี้เป็นการคำนวณผลกระทบของราคาที่เปลี่ยนแปลงไปที่ กิดขึ้นกับสินทรัพย์นั้นๆ สำหรับยอดเต็มปี หักด้วยสินทรัพย์ที่เพิ่มขึ้น หรือขายไปในปีนั้นๆ

ดังนั้นการคำนวณโดยวิธี Ratio ควรจะนำมาใช้เมื่อมีการเพิ่มขึ้นของสินทรัพย์อย่างไม่เป็นสาระสำคัญเท่านั้น

2 วิธี Roll-forward ภายใต้วิธีนี้การคำนวณค่าเสื่อมราคาตามวิธีต้นทุนปัจจุบันคำนวณโดยใช้ค่าเสื่อมราคาตามวิธีราคาทุนเดิมและความสัมพันธ์ระหว่าง GRC และ GBV

สูตรการคำนวณวิธี Roll-forward

ค่าเสื่อมราคา CCA สำหรับสินทรัพย์แต่ละตัวตามวิธีนี้จะถูกสมมติให้มีความสัมพันธ์กับค่าเสื่อมราคาตามวิธีราคาทุนเดิม ในอัตราส่วนเดียวกันกับมูลค่า GRC โดยเฉลี่ย กับ GBV โดยเฉลี่ย:

$$CD = HD \left(\frac{GRC_{\text{ต้นงวด}}}{GBV_{\text{ต้นงวด}}} + \frac{GRC_{\text{ปลายงวด}}}{GBV_{\text{ปลายงวด}}} \right)$$

และ

$$CCAD_{\text{ปลายงวด}} = CCAD_{\text{ต้นงวด}} + CD + BLD$$

โดยที่ Supplementary depreciation กำไร/ขาดทุนจากการถือครอง และ Backlog depreciation ถูกคำนวณโดยใช้สูตรการคำนวณเช่นเดียวกับที่ใช้ในวิธี Ratio

ทางเลือกในการเลือกวิธีปรับปรุงค่าเสื่อมราคา โดยสรุป

- **วิธีอัตราส่วน** เป็นวิธีที่ง่ายที่จะทำความเข้าใจ (และง่ายที่จะทำการคำนวณ) ดังนั้นจึงเป็นจุดเริ่มต้นที่ดีในกรณีที่มีปริมาณสินทรัพย์ค่อนข้างที่จะคงที่ (กล่าวคือผลกระทบที่เป็นสาระสำคัญต่อ GRC เกิดจากการผันแปรของราคาเท่านั้น) และอายุการใช้งานของสินทรัพย์ในกลุ่มสินทรัพย์นั้นๆ เหมือนกันวิธีนี้จะ เป็นวิธีที่เหมาะสมอย่างไรก็ตามหากมีสินทรัพย์ที่มีการซื้อเพิ่มขึ้นมาไม่นานสามารถทำให้ผลการคำนวณภายใต้วิธีอัตราส่วนผิดไป
- **วิธี Roll-forward** ควรจะถูกนำมาใช้หากประเภทของสินทรัพย์ประกอบไปด้วยประเภทสินทรัพย์ย่อยๆซึ่งมีอายุการใช้งานที่แตกต่างกันไปหรือมีการเพิ่มขึ้นที่เป็นสาระสำคัญของสินทรัพย์นั้นๆ

การเลือกใช้วิธีการปรับปรุงค่าเสื่อมราคาการเลือกใช้วิธีการคำนวณค่าเสื่อมราคาควรพิจารณาเป็นรายกลุ่มสินทรัพย์ไปโดยขึ้นอยู่กับมูลค่าของสินทรัพย์ที่เพิ่งมีการซื้อไม่นานและความซับซ้อนของประเภทอุปกรณ์ภายในกลุ่มสินทรัพย์นั้นๆ ตัวอย่างเช่นถ้าหากปริมาณซื้อเพิ่มนั้นน้อยมากและประเภทอุปกรณ์ภายในกลุ่มสินทรัพย์นั้นมีความคล้ายคลึงกันจะสามารถนำวิธี Ratio มาใช้ได้

11.2 ผู้ประกอบการ ดีแทค

ก. ควรอนุญาตให้นำส่วนแบ่งรายได้สัมปทานมารวมเป็นต้นทุนในการคิดอัตราค่าเชื่อมต่อโครงข่ายด้วย มิฉะนั้นผู้รับสัมปทานจะได้รับค่าตอบแทนการเชื่อมต่อโครงข่ายที่ต่ำกว่าต้นทุนถึง 30% (ปัจจุบัน บมจ. กสท. ให้บริษัทนำส่งส่วนแบ่งรายได้สัมปทานจากรายได้ค่าเชื่อมต่อโครงข่ายซึ่งปัจจุบันอยู่ที่ 30% ของรายได้ก่อนหักค่าใช้จ่าย)

ข. การบังคับใช้ประกาศหลักเกณฑ์การเชื่อมต่อโครงข่ายกับผู้ประกอบการที่มีโครงข่ายทุกราย บริษัทฯ เห็นว่าก่อนที่จะเริ่มบังคับใช้หลักเกณฑ์มาตรฐานการคำนวณอัตราค่าตอบแทนการเชื่อมต่อโครงข่ายไตรมาสแรก กสทช. ควรจะต้องมีการบังคับใช้มาตรการที่เด็ดขาดให้ผู้ประกอบการทุกรายที่มีหน้าที่

ตามประกาศ กสทช.ว่าด้วยการใช้และเชื่อมต่อโครงข่ายโทรคมนาคม พ.ศ. 2549 ต้องเข้าเชื่อมต่อโครงข่ายโทรคมนาคมตามหลักเกณฑ์ที่ประกาศกำหนดเสียก่อน ทั้งนี้ เนื่องจากจนถึงปัจจุบันยังคงมีผู้ประกอบการบางรายที่ปฏิเสธไม่เข้าทำสัญญาเชื่อมต่อโครงข่ายโทรคมนาคมกับบริษัทฯ แต่ส่งกราฟฟิกเข้ามายังโครงข่ายของบริษัทฯ โดยไม่ชำระค่าเชื่อมต่อโครงข่ายให้แก่บริษัทฯ แต่อย่างใด ดังนั้น การบังคับใช้หลักเกณฑ์มาตรฐานการคำนวณอัตราค่าตอบแทนการเชื่อมต่อโครงข่ายโทรคมนาคมโดยไม่บังคับให้ผู้ประกอบการทุกรายที่มีหน้าที่ต้องเชื่อมต่อโครงข่ายโทรคมนาคมเข้าทำสัญญาการเชื่อมต่อโครงข่ายโทรคมนาคมให้ครบถ้วนเสียก่อน จะเป็นการซ้ำเติมโดยการสร้างภาระการผูกกำกับดูแลเพิ่มขึ้นแก่ผู้ประกอบการที่ปฏิบัติตามประกาศหลักเกณฑ์ของ กสทช. โดยเคร่งครัด

ค. บริษัทฯ มีความเห็นว่าการกำหนดหลักเกณฑ์มาตรฐานการคำนวณอัตราค่าตอบแทนการเชื่อมต่อโครงข่ายโทรคมนาคมโดยใช้วิธีการคำนวณต้นทุนแบบ LRAIC ซึ่งคาดว่าจะทำให้อัตราค่าเชื่อมต่อลดลงมาก จึงขอเสนอให้มีการกำหนดการปรับลดอัตราค่าเชื่อมต่อแบบเป็นขั้นเป็นตอน (Glide Paths) เพื่อให้ผู้ประกอบการมีเวลาในการปรับตัวเพื่อไม่ให้เกิดผลกระทบในหลายๆด้าน เช่น ปัญหารายได้ของบริษัทที่จะลดลงอย่างกระทันหันซึ่งจะกระทบต่อความน่าเชื่อถือของนักลงทุนและสถาบันการเงิน ปัญหาด้านคุณภาพบริการที่อาจเกิดจากการแข่งขันด้านราคา และปัญหาในการลงทุนขยายโครงข่ายเพื่อรองรับกราฟฟิกที่เกิดจากการกระตุ้นด้านราคา เป็นต้น ทั้งนี้ ในหลายๆประเทศก็กำหนดให้มี Glide Paths ในการลดอัตราค่าเชื่อมต่อโครงข่ายซึ่งโดยทั่วไปจะกำหนดระยะเวลาประมาณ 3 ปี ดังเช่นหน่วยงานกำกับดูแลด้านกิจการโทรคมนาคมประเทศฟิลิปปินส์ ซึ่งกำลังกำหนดแผนการดำเนินงานในเรื่องการปรับลดอัตราค่าเชื่อมต่อโครงข่ายโทรคมนาคมร่วมกันกับผู้ประกอบการเอกชน โดยแผนการดำเนินการปรับลดอัตราค่าเชื่อมต่อโครงข่ายโทรคมนาคมจะใช้ระยะเวลา 3 ปี โดยจะเริ่มใช้เดือนมกราคม 2555 นี้ (รายละเอียดตามตาราง 1)

ตาราง 1 : อัตราค่าเชื่อมต่อโครงข่ายโทรคมนาคมที่ปรับลดลงทุกปีเป็นระยะเวลา 3 ปี

	1 st year	2 nd year	3 rd year
Voice	P2.50	P2.00	P1.50
SMS	P0.25	P0.20	P0.15
LocalExchange Carrier (LEC)	P2.00	P1.50	P1.00

Source:www.philstar.com

หมายเหตุ

ผู้ประกอบการ ทีโอทีหมายถึงบริษัททีโอทีจำกัด (มหาชน)

ผู้ประกอบการเอไอเอสหมายถึงบริษัทแอดวานซ์อินโฟร์เซอร์วิสจำกัด (มหาชน)

ผู้ประกอบการดีแทคหมายถึงบริษัทโทเทิลแอ็คเซ็สคอมมูนิเคชั่นจำกัด (มหาชน)

ผู้ประกอบการ ทรูมูฟหมายถึงบริษัททรูมูฟจำกัด

ผู้ประกอบการกสท. หมายถึงบริษัทกสทโทรคมนาคมจำกัด (มหาชน)

ผู้ประกอบการทริปเปิลทีบรอดแบนด์หมายถึงบริษัททริปเปิลทีบรอดแบนด์จำกัด (มหาชน)

ผู้ประกอบการ วินวินเน็ต หมายถึง บริษัท วินวินเน็ตคอร์ปอเรชั่น จำกัด

ผู้ประกอบการโอทาโร หมายถึง บริษัท โอทาโร เวิร์ลคอร์ปอเรชั่น จำกัด